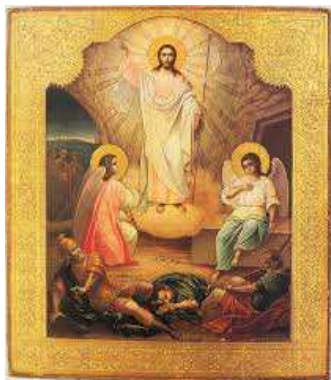

Благовестете от ден на ден спасението на нашия Бог!

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Пасхален тропар

*Христос Възкръсна от мъртвите,
със смъртта Си смъртта победи,
а на тези, които са в гробовете – живот вечен подари!
Христос Воскресе!*

Отеческо наследство

ВЪЗКРЕСЕНИЕ НА ЛЮБОВТА (ВЕЛИКДЕН)

Прославяно и отричано, празнувано и забранявано, Христовото Възкресение вече повече от 2000 години като истинска духовна пролет изпълва с красотата и силата си душите на вярващи и невярващи по цялата земя. Отново сме в радостта на празника на празниците и тържеството на тържествата – свещената и тайнствена Пасха Господня. Човек може да вярва и да не вярва, може да се съмнява и колебае, може да приема и отрича Възкресението, но и най-скептичните материалисти не могат да дадат разумно опровержение на разказаните в новозаветните книги факти, най-забележителен от които е фактът на Възкресението.

И жените мироносици, и слисаните апостоли, които отдадоха живота си, за да съобщят на света вестта за Възкресението, и първите християни, и всички ние, изпълнили празнично осветените храмове и пространствата около тях, знаем, че зовът на нашите сърца не ни лъже – да, това е гласът на Христос, възкръсналият Божи Син, Той именно говори в нас. И този Божи глас е толкова убедителен и властен, че

заглушава маловернието и колебанията, съмненията и отрицанието.

Затова всички сме тук, при Възкръсналия Христос, и всички се чувстваме чада на един небесен Баща. А в многоцветието от чувства, които изпълват душите ни в тези сияйни часове, най-ярко се откроява огненият цвят на любовта. Именно тя – Любовта – е възкръсналият Бог и Нейното Възкресение празнуваме сега. Защото Любовта, макар Вързана и унижена, поругана и измъчвана, разпъната и умъртвена, се оказа по-силна от омразата и завистта, по-силна от ада и смъртта. И тя Възкръсна, и е победена и безсмъртна, за да ни дарува Себе Си като живот, надежда и спасение.

За да бъде Христовото Възкресение действителен, преживян дълбоко от всички празник, ние трябва да го превърнем в наше възкресение и тук, на земята. Ние трябва да умъртвим стария човек в себе си, човека със старите привички и грехове, обременен от алчност и леност, от завист и ламтеж за чуждото, за да възкресим в себе си новия човек, освободен от греха, дребнавостта и пороците.

За нас, българите, този Великден има съдебно значение. Страната ни, измъчвана, поругавана, унижавана и разорявана от безбожници и богоборци в една петдесетгодишна страстна седмица, разпъната на кръста на опустошението и затворена в гроба на запустението и забравата, никога няма да възкръсне, ако не възкресим в себе си вярата, надеждата и любовта – Христос дойде, за да изпише тях именно в душите ни с пречистата Си кръв. Нека почерпим сили, вдъхновение и порив от този превелик и лъчезарен празник и да видим Възкресение Христово не само в собствената си вяра и в живота на Църквата, а да го превърнем в дело на обнова и пречистване във всекидневния си живот, в мислите, намеренията и делата си. Нека се обвърнем с гореща молитва към Господ Исус Христос, Който възкръсна от мъртвите и със смърт смъртта победи, да възкреси доброто в нас и да възроди България! Амин.

Автор: Свещ. Ал. Лашков

Наръчник по Православие

ПРЕДИ И СЛЕД КРЪЩЕНИЕТО – БЕБЕДИ С НОВОНАЧАЛНИЯ

– Аз искам да следвам единствено Евангелието и да се придържам само към първоначалното християнство.

- Приятелю! Не вземаш ли твърде голям товар? Ти искаш да следваш само Евангелието – какво по-хубаво от това? Повече никой и не може да иска от теб.

Но изучил ли си Евангелието? Разбрал

ли си каква чистота изисква Господ от Своите последователи? Най-великите от светиите дълго и много са се трудили, за да я придобият; и само получавайки измолваната с горещи молитви Божия благодат, те са достигали светостта, но никога не са се хвалили, че свършено са изпълнили всички евангелски заповеди.

Вникни в тези свещени заповеди и ще видиш например, че не е достатъчно да простиш на враговете си, заповядано е да ги обичаш; не е достатъчно да даваш милостиня, а е необходимо, щото лявата ръка да не знае какво прави дясната, което означава, че даже и мислено не трябва да се любваме на своите добри дела; не е достатъчно да имаш безукорно поведение – необходимо е и окото да не е гледало с пожелание. Трябва да носиш кръста си, тоест с покорност да приемаш всички скърби, които ще ти бъдат изпратени; трябва да се отречеш от себе си, тоест да се бориш със страстите, да умъртвяваш плътта, воюваща с дъха, без да й позволяваш никакви излишества; трябва да следваш Христа, тоест да подражаваш с всички сили на Неговия Божествен пример. Лесно ли е да се постигне това – а нали то е необходимо на всеки християнин? И как така решително говориш, че искаш да следваш само Евангелието? Нима от теб се изисква нещо още по-голямо?

Ти искаш да се придържаш към първоначалното християнство? Но какво разбираш под това понятие?

Ако говориш за вярата на първите християни, то те са вярвали на всичко, на което ни учи да вярваме нашата Света Православна църква, която е запазила неизменно цялото учение на Апостолите.

Ако разбираш под това Богослужението и начина на живот на първите християни, то – уви, – приятелю, това не е по силите нито на тебе, нито на мене!

Първите християни са живеели само за Христа; обичали са Го повече от всичко, спазвали са словото Мъ с такава самоотверженост, че са раздавали имотите си, за да благотворят, прекарвали са по-голямата част от деня и нощта в молитва и пост; водели са такъв чист и свят живот, че са могли всеки ден да се причащават със Светите Тайни; и накрая, те с радост са се стремили към ужасни мъчения и смърт заради своя възлюбен Господ и Учител!

Ще кажеш ли след това, че първоначалното християнство е достъпно за тебе? Не разбираш ли, че чедолюбивата твоя майка, Православната църква изисква от теб не повече, но много по-малко от това, което са изпълнявали и досега изпълняват подобните на теб хора от гореща любов към Бога!

Отческо наследство

ДО ПРИЯТЕЛИТЕ ОТ ЕДНА БОЛНИЦА: КОЙ МИ СВИДЕТЕЛСТВА, ЧЕ ХРИСТОС Е ВЪЗКРЪСНАЛ?

Свидетелства ми преди всичко моята съвест. След това разумът и волята. Съвестта ми говори: неизмеримите Христови страдания за спасението и доброто на хората не могат да бъдат възнаградени с нищо друго, освен с възкресение и небесна слава. Неизказаните страдания на Праведника са увенчани с неизказана слава. Това ми носи удовлетворение и мир.

Моят разум ми говори: Без сиящата възкресна победа цялото дело на Божия Син би останало в гроба, цялата Негова мисия би била напразна.

Моята воля ми говори: Христовото възкресение ме спасява от колебливото люшкане между доброто и злото и ме насочва решително към пътя на доброто. И още: то ми свети по този път, дава ми вдъхновение и сила.

Освен тези три гласа, които вътре в мен ми свидетелстват едно и също, имам надеждни свидетели и извън мен. Това са славните жени мироносици, това са дванадесетте велики апостоли, това са петстотинте други свидетели; всички, които след Възкресението са Го видели и слъшали – не настъп, а наяве, и не за една минута, а в продължение на цели четиридесет дни. И пламеният Савел, най-големият еврейски гонител на християните, и той ми свидетелства, че посред бял ден е видял светлината на възкръсналия Господ, че е чул Неговия глас и послушал Неговата заповед. От това свое свидетелство Павел не е искал да се отрече дори и след тридесет години, дори и в часа, когато в Рим Нероновият меч се е спускал над главата му. Свидетелства ми и свети Прокопий, римският военачалник, който се бил отправил да унищожи християните в източните провинции и на когото живият Христос изненадващо се явил по пътя и го обърнал към Себе Си. И Прокопий, вместо да посича християните, сам се оставил да бъде посечен за Христос. Свидетелстват ми още и хилядите мъченици, пострадали заради Христос през вековете по арените и тъмниците – от йерусалимските до балканските мъченици, та дори до наши дни – до най-новите руски мъченици. Свидетелстват ми и всички праведни и добри души, които често срещам в живота и които се радват, като чуят за Христовото възкресение от мъртвите. То е в съзвучие с тяхната съвест, то разтърсва душите им, радва сърцата им.

Приемам свидетелство и от грешниците и враговете Христови. От самия факт, че те – грешните и злобните – отричат Христовото възкресение, аз добивам увереност в обратното. При всеки съд се взема предвид благонадеждността на свидетелите и съобразно с това се преценява ценността на тяхното свидетелство. Когато трезви, чисти и свети свидетели твърдят, че Христос е възкръснал, аз радостно приемам тяхното свидетелство за истинско. А когато нечисти, неправедни и грешни отричат Христовото възкресение, с това те потвърждават свидетелството на първите и

още повече ме уверяват във възкресението на моя Господ. Защото отрицанието им е плод на злоба, а не на знание.

Свидетелстват ми още и многото народи и племена, които чрез вярата във възкръсналия Господ сами възкръснаха от дивачество за просветеност, от робство за свобода, от калната локва на покварата и ъмственото помрачение за светлината на Божните деца. И възкресението на сръбския народ ми свидетелства за Христовото възкресение.

Та дори и самата дума "възкресение" ми свидетелства за същото. Защото без Христовото възкресение не би имало такава дума в човешкия език. Когато Павел за пръв път я изрекъл в култърната Атина, атиняните били изненадани и объркани. И така, чеда Божии, отвърщам на вашия поздрав: Воистину Христос воскрес!

*Автор: Св. Николай Велимирович
„До изгонените от рая. Мисионерски писма“
Изд. „Покров богородичен“, София 2012 г.*

Беседи

МОЛИТВАТА Е ТАЙНАТА НА ОБЩУВАНЕТО НА ДУШАТА С БОГА

- Трябва ли да се обучаваме на молитва по някаква методика?

- Първо самата дума „методика“ не е православна, не е светоотеческа и затова по-добре да не я употребяваме, когато става дума за дърховни работи.

Второ, за да се избегнат някакви грешки, трябва да се четат поученията на светите отци, писали за молитвата и там да намираме разрешения на недоуменията си. Съществуват множество светоотечески наставления и съвети на тая тема. Например има една известна книга наречена „Добротолюбие“, в която са събрани поученията на древните светии. Има и много поучения на подвижници на благочестието, по-близки до нас по време, като св. Теофан Затворник, св. Игнатий Брянчанинов и други отци на Православната църква, у която всеки може даа намери отговор на интересувания го въпрос.

Въобщее в светоотеческите творения е писано твърде много за молитвата, остава само да се чете и да се прилага.

- Защо тогава днес, при това изобилие от дърховна литература не виждаме множество преуспели деятели?

- Защото всички сме станали много „ъмни“. Всъщност излиза, че не ъмеем да прилагаме светоотеческото учение на дело в живота. Ако преодолеем ленността, често оставаме в мрежите на гордостта и самонадеяността.

Трябва още да имаме предвид, че при заниманията с молитва се срещат следните две доста разпространени грешки. Първата е, когато по някакви причини ние напълно пренебрегнем теоретичната страна на това дело. Втората е, когато възприемаме светоотеческото наставление за придобиване на молитва като някакво ъказание за ползване на битова техника, в което се казва: „Ако натиснете това копче, ще стане това и

това, ако онова - това и това“. Нещо подобно започваме да правим, когато се ъчим на молитва. Мислим си, че ако се затворим в тъмна стая, седим на ниско столче, притиснем брадичка до гърдите си, сдържаме дърха си и т.н., непременно ще тръргне непрестанната молитва... Именно затова казвам, че не трябва да се ъвличаме по „методиката“. Трябва просто да разберем в какво е същината на молитвения трърд.

- А в какво е същината?

- Същината е в нашето предстоене пред Бога, именно пред Живия Бог, Който ни гледа. А ние трябва да гледаме себе си - своята окаяност, развратеност, бедственото си дърховно състояние и да викаме: „Помилиъ ме“!

Освен това трябва да разберем, че няма едно общо правило във всички случаи в живота. Молитвата - това е тайната на общуването на душата с Бога и тя не се върши според някаква „инструкция“. Ако душата е разбрала към какво трябва да се стреми, трябва дейно да изпълнява това и Господ ще я наставлява, просвещава, възумява, ъкрепява и човекът вече ще върви по пътя на спасението и на приближаването към Господа. Защото Господ подава на всеки човек потребното, както четем в тропарите: Който човеколюбиво ъстройваш всичко с дълбока мъдрост и на всички раздаваш полезното.

*Автор: Монах Константин
Източник: „Беседи с един кавказки пустинник“*

Отечески съвети

ЛЮБОВТА БОЖИЯ

- Отче, кажете как на практика да обичаме всички? Как да обичаме враговете и тези, които не са ни приятни, а не само тези на които ни е приятно.

- Отговорът няма да ви хареса. Единственият начин да обичате когото и да било е да спрете да обичате себе си. А единственият начин да не обичате себе си е да обикнете Бога с цялото си сърце и с целия си разум и с всичките си мисли и с цялата душа, а също и ближния. Когато достигнете това, вие ще обичате без да правите разлика, защото във всеки ще видите божествената искра. Ще видите Бога навсякъде. Сега не виждате, защото стоите на своя собствен път, измервате всичко чрез себе си. Господ Бог ви обича, затова съществувате. Той ви обича толкова много, че вие дори не можете да се обичате така. Бог ви обича повече, отколкото който и да е друг. Единственият отговор за такъв огромен дар е да връщаме любов. Исус Христос казва: Ако ме обичате, слържете един на друг. Само да започнете и вече няма да можете да спрете. Когато започнете да правите така, всички ще е изпълнено със смисъл. Вие повече няма да се мразите сами, няма да страдате от депресии и разстройства. Никой не иска да види химикала, с който е написано писмото. Хората искат да видят самото писмо. Вие трябва да използвате своето тяло, за да пишете любовта Божия в живота на другите. Хората искат да видят любов, а не нещо друго. Това ви води напред, а не

ви връща назад. Господ Исус Христос е всичко, което съществува. Няма нищо друго. Това е всичко. Без любов вие сте нищо. Ако имате достатъчно вяра, че да премествате планини, а нямате любов, вие нямате нищо. Ние не вярваме в нещо. Вярваме в Христос. Не вярваме в нещо, а в Някого. Вие се опитвате да имате връзка с Бога като с концепция, с идея, а любов е възможна с някого, а не с нещо. Любов е към другия, не към себе си. Как аз мога да обичам някого, който е неприятен. Вие не можете да обичате някого без да осъзнаете, че вие вече сте любими на Бога. Той е казал: Вие можете да обичате, защото аз първо съм ви обикнал. Вие правете същото. Ако вие обичате всички, тогава нямате врагове. Как може някой да е ваш враг, ако вие го обичате. Ако някой ви мрази, това не пречи вие да го обичате. Вижте вие как сте се противили на Бога. Как съм се противил аз на Бога. Колко много неща съм казал, че ще направя и не съм направил. Какъв егоманиак съм. Как не ме интересува и не се грижа за неща, за които съм длъжен. Господ Бог не престава да ме обича. Защото Той ме обича не за това, което правя, а за това кой съм аз. А кой съм аз? Аз съм този, когото Той обича. Кой е той, коя е тя?, това са тези, които Господ обича. Когато вие виждате личност, те за вас се явяват проблем, защото вие виждате всички по отношение на себе си. Вместо това трябва да видите всички по отношение към Бога, което прави вашите отношенията с тях възможни.

Автор : схиархимандрит Йоаким Пар

Християнски поучения

НЮТОН И ВЪЗКРЕСЕНИЕТО ОТ МЪРТВИТЕ

Веднъж попитали световноизвестния физик Исак Нютон (1642-1727 г.):

- Как ти, видейки толкова велик учен, вярваш във всеобщото възкресение на мъртвите? Кой е този, който е в състояние да събере превърналите се в прах тела на починалите и да ги състави отново?

Ученият се усмихнал и не отговорил нищо. Взел шепя железни стърготини, смесил ги с пръст и след това надвесил над сместа парче магнит. С леко шүмолене стърготините бързо се прилепнали към магнита и след малко в пръстта не останала нито една стърготина.

След това Нютон погледнал присъстващите и външтелно казал:

- Нима Онзи, Който е дал такава сила на бездушния метал, не може да направи по-голямо чүдо с душите ни, когато те трябва да бъдат облечени в предишните, но обновени от възкресението тела?

Автор: Иван Николов

Източник: "Православно вероучение за деца"

Детски свят

ПОВЕДИТЕЛ

Имам храбро яйчице,
даде ми го мама, то побеждава в монте ръце,
червено е и като него друго няма.

Имам най-красивото яйце,
Оставих го в храма,
на Бог занесох моето сърце,
така в живота ще съм победител казва мама.

ВЕЛИКДЕН

Великден, Великден!
Пеят камбани.
В храма сме всички
с радост събрани!

Великден, Великден!
Сърцето ми пее,
Христос от иконата
в мене живее!

Великден, Великден!
Целуват се всички
и всички от днес
като Бог сме добрички!

Автор: Камелия Спасова

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

12 април † Възкресение Христово Пасха (Тип. с. 454-457) (Вечерня в първия ден на Пасха) (Тип. с. 458)

13 април † Възкресение Христово. Св. свщмчк Артемон, презвитер Лаодикийски

14 април † Възкресение Христово. Св. Мартин, папа Римски

15 април * Светла сряда. Св. апли Аристарх, Пүд и Трофим (Блажи се)

16 април * Светли четвъртък. Св. мчци Агапия, Ирина и Хиония

17 април * Светли петък. Живописни източник. Преп. Симеон Персидски (Тип. с. 458) (Блажи се)

18 април * Светла събота. Преп. Йоан. Св. мчк Виктор

Снорийският лист се издава с благословията на председателя на храма протойерей Симлиан Костадинов

Адрес на редакцията: гр. София, ж.к. „Дружба“ 2, храм „Свети Пророк Илия“

Можете да намерите изданието и на интернет адрес: www.svetiilia.bg